

AKINEK NEM INGE...

A keltezéssel van vajon hiba,
 vagy átaludtál húsz évet, barátom?
 Nézem a verset, s bármint forгатom,
 talpát, min álljon, sehogysem találok!
 Sirámaidból költöm mit sem értek:
 szabad ölelni, enni, inni, járni,
 szabad felvenni havi-fizetést is,
 — a köpködőnél sem kell sorbaállni,
 s szabad dolgozni érte, csendesen csak,
 komótosan, — s a Közértben szalámi
 friss vekni, tej, banán is kapható,
 mért hát a sarkon vöröshagymát rágni,
 vagy fütetlen szobában sajt papírt
 telesírni a bánatoddal: gépbé
 diktálhatsz snájdig rímeket s ha lódítsz,
 vagy káromkodsz meg sem köveznek érte,
 sőt! kinyomtatják, — néha több helyen
 s rád tukmálják a zizegő forintot! ...
 Hajh! jó barátom Villon messze már,
 s a vöröshagymás kor is elcsoszintott!
 Ma tárva áll előtted minden út,
 és minden ablak, asszonytól-futásban,
 mért kell az életet könnybefojtani,
 mért görcsölödsz az önmarcangolásban?
 Nézd, észrevétlen árnyad elhagyott már,
 lassú futásban messzi jár a vén is,
 hasadra süt a nap! — nem értelek:
 eltagadnád-e napunktól e fényt is?!
 Szárnyas lovadra ülve — hinni kell —,
 beéred még e változékonny érárt
 hol élve-élni sem szörnyű hiba,
 — s hol lányaink sem áldozó hetérák ...
 Sirámaidból így hát mit sem értek:
 szabad ölelni, enni, szólni, járni ...
 Volt úgy, hogy költőt ennél kevesebb
 megtartott volna! S nem is volt akárki.